GEORGE WEIGEL: DIFERENȚA PE CARE O FACE PAȘTELE

Autor: Iulia Nedelcu | 22 aprilie 2022

Un articol de George Weigel pentru First Things

Articol original: The Difference Easter Makes

Unul dintre cele mai surprinzătoare lucruri despre capitolele din Noul Testament care vorbesc despre perioada Paștilor și cea imediat următoare este că acestea prezintă, în mare măsură, ceva de necuprins cu rațiunea. În Evangheliile canonice, Biserica a recunoscut că a fost nevoie de ceva timp pentru ca primii creștini să poată înțelege ce s-a întâmplat la Înviere și cum aceasta a schimbat totul. În *Roman Pilgrimage: The Station Churches* (Basic Books, 2013), mă folosesc de ideile biblistului anglican N. T. Wright și ale Papei Benedict al XVI-lea pentru a explora felul în care a fost înțeles Paștele de către primii creștini și modul în care Învierea le-a schimbat cu totul viziunea asupra istoriei și locului lor în istorie.

Așadar, ce s-a schimbat după Paște?

S-a schimbat felul în care ucenicii înțelegeau istoria. Primele comunități de creștini trăiau în așteptarea „zilelor de pe urmă” chiar și atunci când Iisus mergea printre ei, fiindcă ei se așteptau ca aceste „zile de pe urmă” să fie marcate de niște catastrofe care să distrugă lumea. După Înviere, ucenicii au înțeles că „vremurile de pe urmă” începuseră deja, iar desfășurarea lor în timp schimba însăși natura acestuia.

S-a schimbat felul în care ucenicii înțelegeau Învierea. Învierea lui Hristos nu a fost precum cea a lui Lazăr, ea nu a implicat descompunerea trupului lui Hristos care a fost răstignit pe cruce, a murit și a fost îngropat. Iisus înviat avea un corp, însă era unul transformat, iar mormântul era gol.

S-a schimbat felul în care ucenicii înțelegeau faptul că Hristos era prezent, alături de ei. Un timp după Înviere, Hristos li S-a arătat ucenicilor în corpul Său transformat – pe drumul spre Emaus, în foișorul casei unde avusese loc Cina cea de Taină și la Marea

Galileei. După perioada pe care o numim Înălțare, Hristos a rămas alături de creștini în mod sacramental, în botezul pe care puteau să îl dea întregii lumi, în Euharistie și în dragostea și caritatea dintre frații creștini.

S-a schimbat înțelegerea ucenicilor cu privire la obligațiile și menirea lor. Neașteptata și uimitoarea Înviere a lui Iisus le-a dezvăluit ucenicilor, printre altele, și care era menirea lor. Experiența întâlnirii cu Dumnezeu Înviat le-a conturat misiunea, iar Duhul Sfânt revărsat asupra lor la Rusalii le-a dat Cuvântul ca să propovăduiască lumii ce au văzut și ce au auzit. Mai mult, ucenicilor le-a fost descoperit că ce trăise Hristos era și destinul lor, astfel încât ei erau pregătiți să primească martiriul în numele Adevărului, pentru a propovădui ce a făcut Dumnezeu prin Hristos pentru mântuirea lumii.

S-a schimbat înțelegerea ucenicilor asupra timpului și închinăciunii. Ucenicii lui Iisus erau toți niște evrei pioși, pentru care Sabatul era o parte de căpătâi a identității lor religioase. Cu toate acestea, Biserica a stabilit ca ziua de închinăciune să fie duminica și nu sâmbăta, fiindcă duminică, în cea de-a treia zi, Hristos a înviat din morți. După cum scrie Benedict XVI în lucrarea *Jesus of Nazareth: Holy Week*: „Doar un eveniment care a marcat atât de profund sufletele creștinilor ar fi putut să schimbe organizarea religioasă a săptămânii… Sărbătorirea Zilei Domnului, caracteristică comunităților creștine, este una dintre cele mai convingătoare dovezi că în acea zi chiar s-a întâmplat ceva extraordinar: descoperirea mormântului gol și întâlnirea cu Hristos Înviat.”

Fiind atât de obișnuiți cu Sărbătoarea Paștelui, ne e greu să ne închipuim cât de profund zguduitoare a fost experiența primului Paște pentru cei care au trăit-o. De asta trebuie să le fim recunoscători evangheliștilor și Bisericii pentru că au luat în seamă martorii, incluzând în Evanghelii și uimirea acestora în fața celor întâmplate. Încercând să le înțelegem confuzia, descoperim felul în care Învierea a schimbat absolut totul: istoria, timpul, profețiile, speranța, responsabilitatea unei vocații și felul în care ne rugăm; toate acestea au fost descoperite într-o nouă lumină prin contactul cu Dumnezeu Înviat. Unitatea dintre Dumnezeu și Fiul său, prin care S-a arătat poporului Israel, a fost confirmată. Biserica, martoră a Învierii, s-a născut.

Acest articol a fost tradus cu acordul publicației *First Things*. Articolele din rubrica lui George Weigel sunt publicate simultan și pe *Denver Catholic*.

Imagine: Piero della Francesca – „The Resurrection” (1465); Sursa: Wikimedia Commons.